

Recensie de Volkskrant ★★★★★ Murder om the Orient Express

Remko Vrijdag is onmiskenbaar de spil en motor van theatervoorstelling ‘Murder on the Orient Express’

De vraag of dat wel werkt, zo’n overbekend verhaal (dat ook al verschillende keren is verfilmd) in het theater opnieuw vertellen, kan met een volmondig ja worden beantwoord.

Remko Vrijdag als Hercule Poirot in ‘Murder on the Orient Express’. Beeld Willem van Walderveen

De vage verschijning van een klein meisje, gegil van een kind, treingeluiden, een speeldoosje dat lieflijk klinkt, en dan komt de verteller op: Hercule Poirot, de befaamde Belgische detective uit de boeken van Agatha Christie. Het toneel is bijna donker, spanning hangt in de lucht.

In de proloog van *Murder on the Orient Express* vertelt Poirot (met fijne snor en Frans accent gespeeld door Remko Vrijdag) over de treinreis van Istanbul naar Parijs die hij onlangs maakte en waarin een moord werd gepleegd. Dat hij die moord heeft opgelost, spreekt voor zich. Maar hoe dat allemaal ging?

Dat zien we vervolgens twee uur lang in de theaterbewerking van Ken Ludwig, voor REP Entertainment vertaald en geregisseerd door Jasper Verheugd. Dat deed hij verrassend goed, met dank ook aan zijn decor- en kostuumontwerper Joris van Veldhoven en zijn licht- en geluidsploeg. De vraag of dat wel werkt, zo’n overbekend verhaal (dat ook al

verschillende keren is verfilmd) in het theater opnieuw vertellen, kan met een volmondig ja worden beantwoord.

Onder de elf acteurs die in de voorstelling meespelen zijn bekende namen zoals Gerrie van der Klei, Lone van Roosendaal en Wilbert Gieske, maar ook jonger talent. Zij spelen de passagiers en de bemanning, en nadat de moord tijdens de reis in een van de luxe coupés heeft plaatsgevonden en de trein vast komt te zitten in een sneeuwstorm, geldt iedereen ineens als verdachte.

Wat Christie in haar boek geraffineerd doet, is een oude misdaad erbij halen; in dit geval de moord op Daisy Armstrong, een jong Amerikaans meisje. Bijna alle reizigers blijken een link naar haar te hebben, wat natuurlijk wel erg toevallig is, maar ook spannend.

Productioneel is flink uitpakkt met een prachtige vormgeving. Er is niet geprobeerd de luxetrein natuurgetrouw na te bootsen, maar met smaakvolle zetstukken wordt toch die sfeer gecreëerd. Het licht- en geluidsdecor bewerkstelligen fraaie filmische effecten, zonder dat het bombastisch wordt, en de afwisseling van kleinere scenes is goed gedoseerd. De dreigende muzikscore, met als basis Prokofjevs *Romeo and Juliet*, doet de rest.

In de cast vallen vooral Gerrie van der Klei als een verbaal gevatte gravin op, en Lone van Roosendaal is heerlijk geëxalteerd. Maar Remko Vrijdag is onmiskenbaar de spil en motor van deze voorstelling. Heel knap hoe hij dat Franse accent feilloos volhoudt (dat geldt niet voor alle acteurs), en bovendien is hij droogkomisch, op een leuke manier ijdel en qua timing perfect. Een gepassioneerde detective, kortom.

Murder on the Orient Express speelt zich af in 1934, aan de vooravond van de grote omwenteling die Europa in het verderf zou storten. Aan het slot van de voorstelling neemt Poirot plaats tussen het publiek en volgt een korte epiloog over goed en kwaad, en de grijstinten daartussen. Daarmee wordt een stevige punt gezet achter een op een goede manier ouderwets mooie toneelavond.